

Quóniam exaudivit pauperes Dóminus : * et victos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion : * et ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirant eam.

Et semen servórum ejus possidebit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus lxx.

Deus in adiutorium meum intende : * Dómine ad adiuvandum me festína.

Confundantur, et reve-reantur, * qui quærunt animam meam :

Avértantur retrórsus, et erubescant, * qui volunt mihi mala :

Avértantur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Añã. Dómine Deus in adiutorium meum intende.

Añã. Esto mihi.

Psalmus lxx.

In te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum : * in justítia tua libera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munitum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es paciéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protector meus :

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projicias me in témpore senectútis : * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecerunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequimini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me : * Deus meus in auxiliium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ : * operiantur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabilia tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus ne derelinquas me,

Donec annútiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et ju-

stítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecisti magnalia : * Deus quis similis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas : et conversus vivificásti me : * et de abyssis terræ iterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et conversus consolátus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus lxxj.

Deus júdicium tuum Regi da : * et justítiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et pauperes tuos in júdicio.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit pauperes pópuli, et salvos fáciat filios

páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a potéte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas faciét.

Ex usúris et iniquitate rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorá-

bunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus :

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Añã. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Añã. Liberásti virgam.

Psalmus lxxij.

QUam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo tenuit eos superbia, * opérti sunt iniquitate et impietate sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitatem in excélsio locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transivit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélsio?

Ecce ipsi peccatóres, et abundantes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocétes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce nationem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in San-

ctúarium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatióne, súbito defecerunt : * periérunt propter iniquitatem suam.

Velut sómniurn surgéntium Dómine, * in civitate tua imáginem ipsórum ad nihilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad nihilum redactus sum, et nescívi.

Ut júmentum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dextéram meam : et in voluntate tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid volúi super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dño Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes
prædicatiónes tuas, * in
portis filiæ Sion.

Psalmus lxxij.

UT quid Deus repulisti
in finem : * irátus est
furor tuus super oves
pascuæ tuæ?

Memor esto congrega-
tiónis tuæ, * quam posse-
disti ab initio.

Redemisti virgam here-
ditátis tuæ : * mons Sion,
in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in su-
pérbias eórum in finem : *
quanta malignátus est ini-
micus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odé-
runt te : * in médio so-
lemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, si-
gna : * et non cognové-
runt sicut in éxitu super
summum.

Quasi in silva lignórum
secúribus excidérunt já-
nuas ejus in idípsum : *
in secúri et áscia dejecé-
runt eam.

Incendérunt igni San-
ctuárium tuum : * in terra
polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixerunt in corde suo
cognátio eórum simul : *
Quiéscere faciámus omnes
dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídi-

mus, jam non est prophé-
ta : * et nos non cognó-
scet ámplius.

Usquequo Deus impro-
perábit inimicus : * irritat
adversárius nomen tuum
in finem?

Ut quid avértis manum
tuam, et dexteram tuam, *
de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster
ante sæcula : * operátus
est salutem in médio
terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare : * contribulásti
cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dra-
cónis : * dedisti eum escam
pópulis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et
torréntes : * tu siccásti flú-
vios Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox : * tu fabricátus es
auróram et solem.

Tu fecisti omnes térmi-
nos terræ : * aestátem et
ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, ini-
micus improperávit Dómi-
no : * et pópulus insipiens
incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et áni-
mas páuperum tuórum ne
obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum : * quia repléti sunt,

qui obscuráti sunt terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis fa-
ctus confúsus : * pauper
et inops laudábunt nomen
tuum.

Exsúrge Deus, júdica
causam tuam : * memor
esto improperiórum tuó-
rum, eórum quæ ab insi-
piénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces ini-
micórum tuórum : * su-
pérbia eórum, qui te odé-
runt, ascéndit semper.

Añã. Liberásti virgam
hereditátis tuæ.

Añã. Et invocábimus.

Psalmus lxxiij.

Confitebimur tibi Deus : *
confitebimur, et invo-
cábimus nomen tuum.

Narrábimus mirábilia
tua : * cum accépero tem-
pus, ego justítias judicábo.
Liquefacta est terra, et
omnes qui hábitant in
ea : * ego confirmávi co-
lúmnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite ini-
que ágere : * et delinquén-
tibus : Nolite exaltáre
cornu.

Nolite extóllere in altum
cornu vestrum : * nolite
loqui advérsus Deum ini-
quitátem.

Quia neque ab Oriénte,
neque ab Occidénte, ne-

que a desértis móntibus : *
quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc
exáltat : * quia calix in
manu Dómini vini meri
plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc : verúmtamen fæx
ejus non est exinaníta : *
bibent omnes peccatóres
terræ.

Ego autem annúntiábo
in sæculum : * cantábo
Deo Jacob.

Et ómnia córnua pecca-
tórum confringam : * et
exaltabúntur córnua justí.

Psalmus lxxiv.

Notus in Judæa Deus : *
in Israel magnum no-
men ejus.

Et factus est in pace lo-
cus ejus : * et habitatio
ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias
árcuum, * scutum, glá-
dium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter
a móntibus ætérnis : * tur-
báti sunt omnes insipién-
tes corde.

Dormiérunt somnum
suum : * et nihil invené-
runt omnes viri divitiá-
rum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus
Jacob * dormitavérunt qui
ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis

resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti iudicium : * terra tremuit et quievit,

Cum exsurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi : * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro : * omnes qui in circuitu ejus afferunt mœnera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Añã. Et invocabimus nomen tuum Domine.

Añã. Tu es Deus.

Psalmus lxxvj.

Voce mea ad Dominum clamavi : * voce mea ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum : et defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei : * turbatus sum, et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos : * et annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo, * et exercitabar, et scopëbam spiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus : * aut non apponet ut complacitor sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscondet, * a generatione in generationem?

Aut obliviscetur misereri Deus? * aut continebit in ira sua misericordias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui operum Domini : * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum,

Et meditabor in omnibus operibus tuis : * et in adinventiõibus tuis exercëbor.

Deus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam : * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ : * et ti-

muérunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum : * vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt : * vox tonitru tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commota est, et contremuit terra.

In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Psalmus lxxvij.

Atendite popule meus legem meam : * inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Apèriam in parabolis os meum : * loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus et cognovimus ea : * et patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eorum, * in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, et virtutes ejus, * et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob : * et legem posuit in Israel.

Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis : * ut cognoscat generatio altera.

Filii qui nascentur, et exsurgent, * et narrabunt filiis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur operum Dei : * et mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum : * generatio prava et exasperans.

Generatio, quæ non direxit cor suum : * et non est creditus cum Deo spiritus ejus.

Filii Ephrem intendentes et mittentes arcum : * conversi sunt in die belli.

Non custodièrunt testamentum Dei : * et in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus, * et mirabilium ejus quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, * in campo Taneos.

Interrupit mare, et perduxit eos : * et statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube dièi : * et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo : * et adequavit eos velut in abisso multa.

Et eduxit aquam de petra : * et deduxit tamquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei : * in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis : * ut peterent escas animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo : * dixerunt : Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, * et torrentes inundaverunt.

Numquid et panem poterit dare, * aut parare mensam populo suo?

Ideo audivit Dominus, et distulit : * et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israel :

Quia non crediderunt in Deo, * nec speraverunt in salutari ejus :

Et mandavit nubibus desuper, * et januas caeli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * et panem caeli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo : * cibaria misit eis in abundantia.

Transtulit Austrum de caelo : * et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes : * et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum : * circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis : * non sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc escae eorum erant in ore ipsorum : * et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, * et electos Israel impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc : * et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum : * et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, querebant eum : * et revertabantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et memorati sunt quia Deus adjutor est eorum : * et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei :

Cor autem eorum non erat rectum cum eo : *

nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est misericors, et propitius fiet peccatis eorum : * et non disperdet eos.

Et abundavit ut averteret iram suam : * et non accendit omnem iram suam :

Et recordatus est quia caro sunt : * spiritus vadens, et non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto, * in iram concitaverunt eum in inaquoso?

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum : * et sanctum Israel exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus ejus, * die qua redemit eos de manu tribulantis,

Sicut posuit in Aegypto signa sua, * et prodigia sua in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum, * et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comedit eos : * et ranam, et disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum : * et labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum : * et moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini ju-

menta eorum : * et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ : * indignationem, et iram, et tribulationem : immissiones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, non pepercit a morte animabus eorum : * et iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti : * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum : * et perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt : * et inimicoseorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, * montem, quem acquisivit dextera ejus.

Et eiecit a facie eorum Gentes : * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum * tribus Israel.

Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excelsum : * et testimonia ejus non custodierunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmódu[m] patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatió[n]em eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitatem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditatem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentatæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmíens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * opprobrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum

Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórniúm sanctificiúm suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óviúm : * de post fetántes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israel hereditatem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Añã. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Añã. Propítius esto.

Psalmus lxxviiij.
Deus, venérunt Gentes in hereditatem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiám.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsanatio et illusio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitatum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in nátió[n]ibus coram óculis nostris.

Ultios ánguinis servórum tuórum, qui effusus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum : * improperium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves pásuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum : In generatió[n]em et generatió[n]em * annuntiá[b]imus laudem tuam.

Psalmus lxxix.

QUI regis Israel, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chéribim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manáse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos : * et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútu[m], * quousque irascéris super oratió[n]em servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum : * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradicó[n]em vicinis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútu[m] convérte nos : * et osténde faciém tuam : et salvi érimus.

Vineam de Ægypto transtulisti : * eiecisti Gentes, et plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus : * plantasti radices ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus : * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva : * et singularis ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere : * respice de cœlo, et vide, et visita vineam istam.

Et pèrfice eam, quam plantávit dextera tua : * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuae : * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábis.

Dómine Deus virtútum,

convérte nos : * et osténde faciém tuam, et salví érimus.

Añã. Propítius esto peccáti nostris Dómine.

Per Annum, V. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. *R.* Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Martyre, V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. *R.* Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confess. Pontif. et non Pont. V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *R.* Stolam glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, V. Spécie tua et pulchritúdine tua. *R.* Inténde, prospere procéde, et regna.

AD LAUDES.

Añã. Tibi soli peccávi, * Dómine miserére mei.

Ps. Miserére. *supra. 62.*

Añã. Dómine.

Psalmus lxxvij.

Domine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatióne.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra, et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tués Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixisti : Convertimini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro nihilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat : * vespere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in conspectu tuo : * sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies añórum nostrórum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentátibus octoginta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripíemur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et eruditos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dirige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos : * et opus mánuum nostrárum dirige.

Añã. Dómine, refúgium factus es nobis.

Añã. In matutinis * meditábor in te.

Ps. Deus Deus meus. *21.*

Añã. Cantémus.

Cantic. Moysis. Exod. xv.

Cantémus Dómino : glóriose enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glori- ficábo eum : * Deus pa- tris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pu- gnátor, omnípotens no- men ejus. * Currus Pha- raónis et exercitum ejus projéctit in mare :

Elécti príncipes ejus sub- mérsi sunt in Mari rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profún- dum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine ma- gnificáta est in fortitúdi- ne : déxtera tua Dómine percússit inimícum. * Et in multítudine glóriæ tuæ de- posuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stipu- lam. * Et in spiritu furó- ris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * con- gregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérse- quar et comprehéndam, * dividam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et operuít eos mare : * sub-

mérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis similis tui in fórti- bus Dómine? * quis similis tui, magníficus in sancti- tate, terríbilis atque lau- dábilis, faciens mirabi- lia?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem rede- místi :

Et portásti eum in forti- túdine tua, * ad habitá- culum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obti- nuérunt habitatóres Phi- lísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habi- tatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitú- dine bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópu- lus tuus iste, quem posse- dísti.

Introduces eos, et plan- tabis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitá- culo tuo quod operátus es Dómine :

Sanctuárium tuum Dó- mine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábít in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dó- minus aquas maris :

Filii autem Israel ambu- lavérunt per siccum * in médio ejus.

Añã. Cantémus Dómino glorióse.

Añã. In sanctis ejus * laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dómi- num de cœlis. 23.

Capitulum. Rom. xiiij. d

NOX præcèssit, dies au- tem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera te- nebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

LUX ecce surgit áurea : Pallens facéssat cæ- citas,

Quæ nosmet in præcep- diu

Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénium confé- rat,

Purósque nos præstet si- bi :

Nihil loquámur súbdolum : Volvámus obscúrum nihil

Sic tota decúrrat dies, Ne lingua mendax, ne manus

Oculive peccent lúbrici, Ne noxa corpus inquinet.

Speculátor astat désuper, Qui nos diébus ómnibus, Actúsque nostros próspi- cit

A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,

Cum Spíritu Paráclito,

Nunc, et per omne sæcu- lum. Amen.

V. Repléti sumus mane misericórdia tua. **R.** Ex- sultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Añã. In sanctitáte * serviámus Dó- mino, et liberábit nos ab inimicis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria ij. 65.

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. **Ps.** Venite. 2.

Hymnus.

TU Trinitátis Unitas, Orbem poténter quæ

regis, Atténde laudis cánticum,

Quod excubántes psállí- mus.